

BELGIAN RED FLAMES

EMILIANO BONFIGLI

Kennes

OFFICIAL BOOK

RED FLAMES

IVES SERNEELS

Red Flames Coach

FR Après *Team Belgium Red Flames. Le football féminin belge en marche!* (Racine, 2017), ceci est le second livre consacré aux Red Flames publié au cours de mes onze ans de carrière en tant que sélectionneur. Je tiens à remercier les auteurs et les éditeurs pour leur soutien à notre sport en général et à notre équipe en particulier.

Au cours des dernières années, les Red Flames, ce groupe de jeunes femmes dotées de grandes qualités sportives et à l'esprit d'équipe exemplaire, parties à la conquête de l'Europe, est devenu un phénomène dans le monde du football belge.

Je suis très reconnaissant de pouvoir travailler avec elles depuis plus de dix ans, soutenu par un staff fantastique : elles m'ont permis d'être pleinement moi-même et de m'épanouir dans mon travail.

Entre ce qui a commencé le 24 mai 2011 à Veldwezelt par une victoire 1-0 lors d'un match amical contre la Corée du Nord, devant trois pelés et un tondu, et les matches que nous disputons aujourd'hui, on a gagné cinq vitesses au moins. À tous les niveaux : en termes physiques, d'intensité, de tactique et de technique, d'encadrement et de soutien à l'équipe – avec des analystes et des diététiciens, mais aussi une équipe marketing et de communication. Avec pour résultat une progression de la 32e à la 17e place au classement de la FIFA.

La Coupe du monde 2013 était encore un peu trop proche, mais pas à pas, nous avons jeté les bases de notre premier grand rendez-vous sur la scène européenne : l'Euro 2017 aux Pays-Bas. L'esprit d'équipe qui caractérise aujourd'hui les Red Flames s'est forgé là, au contact de nos voisins du Nord. La victoire contre la Norvège a prouvé que nous étions dignes de figurer dans ce championnat.

La non-qualification deux ans plus tard pour la Coupe du monde a été une déception, surtout parce que ça s'est joué à un cheveu. Mais le groupe n'a pas jeté l'éponge. Nous avons rassemblé notre courage, nous avons procédé aux ajustements nécessaires et avons joué un excellent tournoi de qualification qui nous permettra de rivaliser à nouveau, l'été prochain, avec les plus grandes équipes européennes.

D'ici là, nous continuons à placer la barre toujours plus haut. C'est le seul moyen de conserver nos chances de participer pour la première fois à une Coupe du monde, en Australie et en Nouvelle-Zélande à l'été 2023.

Si nous y parvenons, je serai très heureux de pouvoir écrire une nouvelle préface pour le prochain livre !

NL In mijn elfjarige carrière als bondscoach is dit, na *Red Flames, hoe het heilig vuur ontbrandde* uit 2017 het tweede boek dat over ons nationaal vrouwenelftal verschijnt. Bij deze wens ik de auteurs en de uitgevers hartelijk te danken voor de steun aan onze sport in het algemeen en onze ploeg in het bijzonder.

De Red Flames zijn de voorbije jaren uitgegroeid tot een fenomeen in het Belgisch voetbal. Een groep jonge meiden met veel voetbalkwaliteiten en een voorbeeldig samenhangingsgevoel die Europa willen veroveren.

Zelf ben ik ontzettend dankbaar dat ik al ruim tien jaar en bijgestaan door een fantastische staf, met deze groep mag werken. Ik kan er mij helemaal uitleven en mezelf zijn.

Tussen wat op 24 mei 2011 in Veldwezelt begon met een 1-0-zege in een vriendschappelijke wedstrijd tegen Noord-Korea voor 12 man en een paardenkop, en de wedstrijden die we nu spelen, liggen zeker vijf versnellingen. Op elk vlak. Niet alleen inzake fysiek, intensiteit, tactiek en techniek maar ook wat betreft de hele begeleiding en omkadering rond het elftal. Van analisten en diëtisten tot de hele marketing en communicatiemachine achter de Flames. Resultaat: een gestage opgang van plaats 32 naar plaats 17 op de FIFA-ranking.

Voor het WK van 2013 was het nog iets te kort dag maar stap voor stap legden we wel de fundamenten die leidden naar onze eerste grote afspraak op de Europese scène: het EK van 2017 in Nederland. Daar bij onze Noorderburen werd het groepsgevoel gesmeed dat de Red Flames tot op vandaag typeert. De zege tegen Noorwegen bewees dat we onze plaats op dat EK waard waren.

De niet-kwalificatie voor het WK twee jaar later was een ontgoocheling. Vooral omdat we ze op een haar na misten. De groep bleef echter niet bij de pakken zitten. We raapten de moed bijeen, stuurden elkaar bij waar nodig en speelden een knap kwalificatietoernooi waardoor we ons volgende zomer opnieuw met de sterkste Europese landen kunnen meten.

Intussen blijven we voor iedereen de lat telkens weer wat hoger leggen. Het is de enige manier om onze kansen op een eerste deelname aan een WK, in de zomer van 2023 in Australië en Nieuw-Zeeland, levend te houden.

Als we daar in slagen, bereid ik me graag voor op een nieuw voorwoord voor het volgende boek.

TESSA WULLAERT

Red Flames Captain

FR En tant que capitaine des Red Flames, je ne peux que me réjouir de la publication de ce livre : elle témoigne de l'intérêt grandissant dont bénéficie notre sport.

Cet intérêt se verra certainement nourri encore l'été prochain, avec l'Euro qui se tiendra en Angleterre, et nous espérons pouvoir y contribuer. Notre second Euro se doit d'être meilleur que le premier : il n'est nullement dans nos intentions de faire du surplace !

L'Euro que nous avons disputé en 2017 aux Pays-Bas a été un succès grâce à cette fantastique victoire contre l'excellente équipe norvégienne, résultat de cinq années de travail acharné. Depuis le changement de nom de Diablasses Rouges en Red Flames, les choses ont plutôt bien évolué. Cette nouvelle identité et la nomination d'Ives Serneels comme sélectionneur ont suscité une véritable révolution. L'équipe est devenue une marque, nous avons attiré des milliers de spectateurs dans les stades (contre quelques centaines auparavant) et nous nous sommes qualifiées deux fois pour un grand tournoi.

Grâce à notre présence à l'Euro, les responsables politiques de notre pays continueront à investir dans le football féminin. Si nos réalisations semblent déjà remarquables, il nous reste un long chemin à parcourir pour satisfaire nos ambitions, à savoir, faire partie du Top 8 européen.

Que notre participation à l'Euro l'été prochain, notre rêve de jouer en Coupe du monde en 2023 et celui de contribuer à l'organiser en 2027 soient autant de raisons de nous concentrer sur la professionnalisation du football féminin en Belgique. Nous avons encore beaucoup de retard à rattraper par rapport à nos voisins !

Franchir la première étape du plan, qui veut que les clubs professionnels de division 1A augmentent systématiquement le nombre de joueuses et les rémunèrent en conséquence, serait déjà un premier pas vers la professionnalisation.

L'étang dans lequel pourront alors pêcher les sélectionneurs ne fera que grandir, tout comme nos chances de succès.

Entre-temps, nous continuons à espérer et, surtout, à travailler dur, afin de mener le football féminin de notre pays à un niveau supérieur.

En attendant, je vous souhaite beaucoup de plaisir de lecture !

NL Als aanvoerder van de Red Flames ben ik in de eerste plaats bijzonder verheugd met de publicatie van dit boek. Het toont eens te meer aan dat onze sport aan belangstelling blijft winnen. Het nakende Europees Kampioenschap, volgende zomer in Engeland, kan voor een extra boost zorgen. Een boost waar wij, het onderwerp in dit boek, zelf graag mee voor willen zorgen. Ons tweede EK moet het eerste overtreffen. Anders blijven we stilstaan. En dat is hoegenaamd niet de bedoeling.

Nederland 2017 was geslaagd dankzij die fantastische zege tegen het gerenommeerde Noorwegen. Het was het resultaat van vijf jaar hard werken. Sinds de naamsverandering van Rode Duivelinnen in Red Flames is het zo goed als altijd bergop gegaan. Die nieuwe identiteit gepaard met de aanstelling van Ives Serneels als bondscoach hebben voor een heuse omwenteling gezorgd. We werden een merk, lokten duizenden in plaats van honderden toeschouwers naar het stadion en kwalificeerden ons intussen twee keer voor een groot toernooi.

Door onze aanwezigheid op het EK zullen de beleidsmakers blijven investeren in het vrouwenvoetbal in ons land. Het afgelegde parcours oogt helemaal niet mis maar we hebben nog een lange weg te gaan indien we onze ambitie, een top 8 plaats in Europa, willen waarmaken.

Laat onze EK-deelname volgende zomer, de droom om aan het WK in 2023 deel te nemen en om dat van 2027 zelf mee te organiseren ook een aanleiding zijn om nu eens echt in te zetten op de professionalisering van het vrouwenvoetbal in België. Op dat vlak hebben we tegenover onze buurlanden nog een aanzienlijke achterstand weg te werken.

Een stappenplan waarin profclubs uit 1A het aantal vrouwelijke profspelers stelselmatig opvoeren en ze ook naar behoren betalen, zou al een eerste stap zijn die op (korte) termijn moet leiden naar een volledige professionalisering.

De vijver waaruit de bondscoaches dan kunnen vissen, zal alleen maar groter worden, net als de kansen op succes.

Intussen blijven we hopen en vooral zelf hard werken om het vrouwenvoetbal in ons land naar een hoger niveau te tillen.

In afwachting wens ik iedereen alvast veel leesplezier!

01	A TEAM IS BORN	11
02	EURO 2017	57
03	ROAD TO ENGLAND	99
04	EURO 2022	159
05	THREE NATIONS, ONE GOAL	177

01

**A TEAM IS
BORN**

561

80

Plus de 80 % des filles interrogées se sentent plus confiantes lorsqu'elles jouent au football. Dans d'autres sports, ce pourcentage est de 74 %.

Meer dan 80% van de ondervraagde meisjes voelt zich meer zelfverzekerd als ze voetballen. In andere sporten is dat 74%.

58

58 % des filles âgées de 13 à 17 ans disent qu'elles ont surmonté leur manque de confiance en elles en jouant au football.

58% van de meisjes tussen 13 en 17 zegt dat ze meer zelfvertrouwen gekregen hebben door voetbal te spelen.

L'équipe nationale belge féminine en 1933.

De Belgische nationale vrouwenploeg in 1933.

NL Het begin van het vrouwenvoetbal

We vergeten het weleens of stoppen het misschien wat weg, maar vrouwen zijn tegelijk met mannen beginnen te voetballen. En wel op dezelfde plaats, voornamelijk in Engeland en Frankrijk. Volgens het boek *1000 Years of Football* vindt in 1881 in Edinburgh, Schotland, de eerste vrouwenvoetbalmatch plaats tussen een Schotse en een Engelse ploeg. In België wordt vooral gevoetbald in scholen of kostscholen voor meisjes. In de beroepsschool van Ukkel spelen meisjes al vanaf 1911 voetbal. In Hoei, in het Maria-Hemelvaartklooster, kunnen meisjes al in het begin van de eeuw verschillende sporten beoefenen, waaronder voetbal.

De eerste min of meer officiële interlands worden echter pas een paar jaar later gespeeld. Op 25 december 1917 voetbalt de Engelse vrouwenploeg voor het eerst voor 10.000 toeschouwers. In die tijd worden wedstrijden gespeeld voor het goede doel, om gezinnen bij te staan waarvan de vaders of echtgenoten aan het front zijn. In 1920 wordt in Preston voor

30.000 toeschouwers de eerste vrouweninterland gespeeld tussen Engeland en Frankrijk. Tussen haakjes: de Engelsen wonnen met 2-0.

België zet in 1921 een ploeg op poten. In 1924 speelt die tegen Frankrijk op de Winterveldroom van Brussel, maar die wedstrijd wordt niet erkend door de Belgische Bond. In die eerste jaren zijn er wel vaker duels tussen België en Frankrijk, die meestal in het voordeel van onze zuiderburen uitvallen. Het publiek heeft dus wel interesse voor het vrouwenvoetbal, vooral in Engeland. De opmars ervan wordt echter gedwarsboomd door de beslissingen van de bonden. Zo eist de Engelse Football Association van de aangesloten clubs dat ze geen terreinen verhuren voor vrouwenvoetbalwedstrijden. Bij ons neemt de Belgische Unie van voetbalverenigingen hetzelfde besluit.

Bij het begin van de Tweede Wereldoorlog is het vrouwenvoetbal stilaan verdwenen, met een heropleving in het midden van de jaren 1960. Toch worden competities met vrouwen dan nog steeds niet erkend door de officiële instanties. Pas in 1984 organiseert de UEFA een Europees kampioenschap voor vrouwen. De FIFA organiseert op haar beurt negen jaar later, in 1991, haar eerste WK. (Ter vergelijking: tussen 1930 en 1990 speelden de mannen al veertien WK's.) De bal is eindelijk aan het rollen! In 1996 wordt het vrouwenvoetbal toegevoegd aan het olympische programma. De symbolische waarde van die erkenning is heel groot in de ogen van de beoefenaars van deze sport. Vandaag is het vrouwenvoetbal ook doorgebroken bij supporters en sportliefhebbers. Het meest recente WK, in Frankrijk in 2019, was een algemeen succes: in totaal werden ter plekke niet minder dan 1,1 miljoen tickets verkocht en over de hele wereld volgden 58,7 miljoen televisiekijkers het kampioenschap. De achtste finale tussen Brazilië en Frankrijk werd de meest bekeken vrouwenvoetbalmatch uit de geschiedenis.

FIFA

Le classement mondial féminin de la FIFA a été introduit en juillet 2003. À ce jour, deux nations seulement ont été en tête de ce classement : les États-Unis et l'Allemagne. La Belgique, elle, est entrée dans le Top 20 en 2019.

De FIFA-wereldrangschikking voor vrouwen werd ingevoerd in juli 2003. Tot op vandaag stonden slechts twee landen aan de kop van dit klassement: de VS en Duitsland. België kwam de Top 20 binnen in 2019.

2003	27
2004	27
2005	31
2006	33
2007	34
2008	32
2009	29
2010	35
2011	32
2012	27
2013	27
2014	26
2015	28
2016	25
2017	22
2018	21
2019	17
2020	17
2021	20

48

48 % des filles qui jouent au football souffrent moins de timidité. C'est 8 % de plus que dans les autres sports.

48% van de meisjes die voetballen zegt dat ze minder verlegen zijn. Dat is 8% meer dan in andere sporten.

16

16 % de la population mondiale s'intéresse au football féminin. C'est autant que pour le golf! Parmi les amateurs de sport, 84 % d'entre eux s'intéressent au sport féminin.

16% van de wereldbevolking is geïnteresseerd in vrouwenvoetbal. Dat is net zoveel als voor golf! 84% van alle sportliefhebbers zijn geïnteresseerd in vrouwensporten.

54

54 % des fans de football féminin sont des hommes.

54% van de vrouwenvoetbalfans zijn mannen.

L'équipe nationale
en 1983.

De nationale ploeg
in 1983.

Bij ons neemt het enthousiasme voor de Red Flames en het vrouwenvoetbal jaar na jaar toe. De eerste deelname van onze nationale ploeg aan een EK is daar zeker niet vreemd aan. In 2012 werden de speelsters door gemiddeld 650 supporters aangemoedigd langs het veld. In april 2018 waren ze in Den Dreef met 7100: het toeschouwersrecord voor de Flames tot nog toe! Ja, de toekomst ziet er mooi uit voor onze Red Flames. Met een tweede EK in het vizier in juli 2022 houdt die toekomst mooie beloftes in!

NL **Onze eerste stappen**

Op 30 mei 1976 speelt België zijn eerste interland. Onze nationale ploeg neemt het in het Auguste Delaune Stadion in Reims op tegen Frankrijk. En onze Duivelinnen winnen met 1-2! Een verrassende zege, want de tegenstander heeft veel meer ervaring dan onze speelsters. Een jaar later komen de meisjes opnieuw samen voor alweer een wedstrijd op verplaatsing, deze keer tegen Zwitserland (uitslag 2-2). Pas in 1978, bij hun vijfde match, leren ze de zure smaak van de nederlaag kennen.

Enkele jaren later neemt België deel aan de kwalificatie voor het EK '84. Helaas zonder succes. Toegegeven, in die tijd is België – hoewel het onder de sterke leiding staat van een coach als Albert Bers – geen partij voor de Nederlandse en Duitse burenen. In 2003 mist België, aangevoerd door oud-keeper Ann Noë, nipt de kwalificatie voor het WK: onze ploeg wordt in het doelpuntensaldo geklopt door Schotland. Een grote teleurstelling! Temeer omdat de volgende jaren de resultaten ook niet verbeteren.

In 2011 gaat Ives Serneels, die de vrouwenploeg van SK Lierse traint, de “Rode Duivelinnen” coachen. Onder zijn leiding wordt de ploeg beter, wordt de omkadering beetje bij beetje professioneler, worden hogere eisen gesteld en dat begint resultaten op te leveren. Zes jaar na de aanstelling van Serneels plaatsen de voetbalsters – die nu Red Flames heten – zich voor het EK 2017, hun eerste grote internationale toernooi! Het is een onvergetelijk moment voor onze speelsters. Twee jaar later missen de Flames nipt de kwalificatie voor het WK 2019. In de barragewedstrijden moeten ze het uiteindelijk afleggen tegen Zwitserland door een lager aantal op verplaatsing gemaakte goals. Tot op vandaag is deze mislukking de naaste herinnering van de speelsters. Toch was deze ontgoocheling de motor om zich te herpakken en te focussen op nieuwe doelen! Het EK 2022 is er daar eentje van. Over een paar weken schrijven de Red Flames een nieuw hoofdstuk in hun geschiedenis. En alle supporters verwachten maar één ding: samen met hen een feestje bouwen!

Au début, l'équipe belge évolue dans des petits stades. Cela n'empêche pas les supporters de mettre de l'ambiance.

Aanvankelijk speelt de Belgische ploeg in kleine stadions. Dat belet sommige supporters niet voor de nodige sfeer te zorgen.

ICONS FROM THE PAST

ANN NOË

13.04.1959

Leuven

FR Au total, Ann Noë aura consacré vingt-sept années de sa vie à l'équipe nationale. Quinze en tant que gardienne de but, récoltant au passage 59 caps, et douze en tant que sélectionneuse fédérale. En club, c'est surtout au Standard qu'elle collectionne les titres : six fois championne de Belgique, quatre fois la Coupe et deux fois la Supercoupe. Ann a vécu au premier rang toute l'évolution du football féminin en Belgique. Anecdote : elle a disputé ses premiers matches en équipe nationale dans un vieux maillot appartenant à Jean-Marie Pfaff, car il n'y avait tout simplement pas de budget pour lui acheter un équipement de gardienne. Une autre époque !

NL In totaal heeft Ann Noë 27 jaar van haar leven gewijd aan de nationale ploeg: 15 als keeper, goed voor 59 caps, en 12 als coach. In clubverband reeg ze vooral met Standard Luik de titels aaneen: zes keer Belgisch kampioen, vier keer bekerkampioen en twee keer Supercup-winnaar. Ann heeft van op de eerste rij de evolutie van het Belgische vrouwenvoetbal meegemaakt. Een anekdote: ze speelde haar eerste wedstrijden voor de nationale ploeg in een oud truitje van Jean-Marie Pfaff, want er was gewoon geen geld om voor haar een keepersuitrusting te kopen. Een heel andere tijd!

RITA BULTINCK

16.08.1958

Blankenberge

FR À jamais la première ! Rita Bultinck est la première joueuse belge à marquer un but pour la sélection nationale féminine. Le 30 mai 1976, c'est après dix minutes de jeu qu'elle égalise face à la France. Il s'agit de son seul but sous le maillot de l'équipe nationale. Rita Bultinck a disputé au total vingt rencontres avec les Diablasses entre 1976 et 1983. Une pionnière !

NL Voor eeuwig de eerste! Rita Bultinck was de eerste Belgische speelster die scoorde voor de nationale vrouwenploeg. Op 30 mei 1976 maakte ze na tien minuten gelijk tegen Frankrijk. Het zou haar enige doelpunt blijven voor de nationale ploeg. Rita Bultinck speelde in totaal twintig keer met de Duivelinnen tussen 1976 en 1983. Een pionier!

NADIA DERMUL

15.02.1972

Sint-Gillis-Waas

FR Une longévité impressionnante! Nadia a disputé son premier match en équipe belge en 1990. Au total, elle portera fièrement ce maillot cinquante-neuf fois, inscrivant au passage cinq buts. Dix-sept années plus tard, elle referme ce chapitre à l'occasion d'une dernière sélection, en mai 2007, face à la Suisse. En 2001, elle est première joueuse belge à partir à l'étranger, où elle évolue une saison au FCR 2001 Duisburg, en Allemagne. En 2006, elle remporte l'Étoile du football (*Voetbal Ster*), une distinction récompensant à l'époque la meilleure joueuse évoluant en Belgique.

NL Een indrukwekkend lange carrière! Nadia speelde in 1990 haar eerste match met de Belgische ploeg. In totaal zou ze met trots 59 keer dit shirt dragen en vijf keer scoren. Zeventien jaar later zou ze in mei 2007 dit hoofdstuk afsluiten met een laatste selectie, tegen Zwitserland. In 2001 is ze de eerste Belgische die in het buitenland gaat spelen, waar ze één seizoen uitkomt voor FCR 2001 Duisburg, in Duitsland. In 2006 krijgt ze de Voetbal Ster, een onderscheiding die in die tijd de beste in het eigen land spelende voetbalster bekroonde.

MARINA VERDONCK

20.01.1955

Olen

FR 51 caps et 9 buts pour la Diabliesse. Attaquante de l'équipe nationale belge féminine au cours des années 1970 et 1980, Marina se distingue à une époque où le football féminin se bat pour obtenir une reconnaissance officielle. Elle fait incontestablement partie des Diablieses de légende.

NL Een Duivelin met 51 caps en 9 doelpunten. Als aanvalster bij de nationale ploeg tussen 1970 en 1980 onderscheidt Marina zich in een tijd waarin het vrouwenvoetbal vecht om officieel erkend te worden. Ze maakt ontegensprekelijk deel uit van de meest legendarische Duivelinnen.

ALINE ZELER

02.06.1983

Bercheux

FR Sur le terrain, Aline Zeler ne reculait devant aucun obstacle, donnait de la voix et motivait sans cesse ses coéquipières. Pendant de longues années, de 2005 à 2019, elle est l'une des cadres de l'équipe nationale, totalisant 111 caps et 29 buts. Elle a également porté 47 fois le brassard de capitaine. Son dernier match a lieu le 1er juin 2019 contre la Thaïlande (victoire 6-1). Ce jour-là, elle est remplacée à la 29e minute de jeu... Un moment symbolique pour rappeler ses 29 buts en équipe nationale, accompagné d'un tonnerre d'applaudissements, d'une haie d'honneur et des notes du chanteur Christophe criant «Aline... pour qu'elle revienne...» Émouvant !

NL Op het veld week Aline Zeler voor geen enkele hindernis. Ze moedigde haar ploegmaats onophoudelijk aan. Lange tijd – tussen 2005 en 2019 – was ze een sterkhoudster van de nationale ploeg, met in totaal 111 caps en 29 goals. Ze droeg ook 47 keer de kapiteinsband. Haar laatste wedstrijd was op 1 juni 2019 tegen Thailand (overwinning met 6-1). Die dag werd ze in de 29ste minuut vervangen... wat symbool stond voor haar 29 doelpunten voor de nationale ploeg. Ze kreeg een overdonderend applaus, een erehaag en een saluut met de hit van de Franse zanger Christophe: *Aline... pour qu'elle revienne...* Indrukwekkend!

HELEEN JAQUES

20.04.1988

Tielt

FR Persévérance, mentalité exemplaire, sens du collectif... Ces quelques mots ne suffisent pas pour exprimer toute la dimension prise par Heleen Jaques au sein de l'équipe nationale. Heleen a disputé son dernier match contre la Suisse, en 2020, fêtant ainsi la qualification pour l'Euro 2022. Après 97 caps avec les Red Flames, elle est désormais active à la Royal Belgian Football Association (RBFA) en tant qu'assistant coach des WU23, coach principale des U16 et coordinatrice des équipes de jeunes. Un superbe challenge tourné vers le futur.

NL Doorzettingsvermogen, een voorbeeldige mentaliteit, groepsgevoel... Deze woorden kunnen niet uitdrukken hoe belangrijk Heleen Jaques was voor de nationale ploeg. Heleen speelde haar laatste match tegen Zwitserland in 2020 en kon zo nog net de kwalificatie voor het EK 2022 meevieren. Na 97 caps voor de Red Flames is ze nu actief voor de Koninklijke Belgische Voetbalbond (KBVB) als assistent-coach bij de WU23, als hoofdcoach voor de U16 en coördinator voor de jeugd ploegen. Een mooie uitdaging voor de toekomst.

FEMKE MAES

20.02.1980

Lokeren

FR Figure de proue du football féminin en Belgique, Femke Maes est l'ambassadrice du projet *Three Nations, One Goal* qui vise à organiser la Coupe du monde 2027 en Belgique, aux Pays-Bas et en Allemagne. Avec 85 caps et 25 buts inscrits entre 1996 et 2009, celle qui a porté 29 fois notre brassard de capitaine a aussi été l'une de nos internationales les plus en vue. En club, elle a également remporté la Coupe UEFA avec le FCR 2001 Duisburg.

NL Als boegbeeld van het Belgische vrouwenvoetbal is Femke Maes de ambassadrice van het project *Three Nations, One Goal*, dat de organisatie van het WK 2027 in België, Nederland en Duitsland op het oog heeft. Met 85 caps en 25 goals tussen 1996 en 2009 was deze 29-voudige kapitein ook een van onze internationals die het meest in het oog liepen. In clubverband won ze ook de UEFA-cup met FCR 2001 Duisburg.

THE FIRST KICK...

JANICE CAYMAN

FR Pour moi, tout a commencé dans le jardin familial, dans la commune de Brasschaat, en province d'Anvers. Mes frères et moi organisons la Coupe du monde des penaltys. Je devais avoir 5 ou 6 ans à peine, mais c'était du sérieux : il y avait même des trophées ! Je défendais toujours les couleurs du Brésil. C'était mon équipe préférée. Quand je repense à tout cela, j'ai l'impression que c'était un vrai théâtre en fait... Un sketch même... Ce sont de magnifiques souvenirs d'enfance. Mes deux frères aînés étaient mordus de foot. L'un des deux était le gardien. J'ai aussi un frère cadet qui a suivi le mouvement. Le football faisait partie intégrante de la vie de la famille. Pourtant, il y avait de gros écarts entre nous : l'aîné a huit ans de plus que moi, le deuxième cinq ans. Et j'ai trois ans de plus que le petit dernier. Mais tout le monde se retrouvait dans le jardin pour jouer !

NL Voor mij begon alles in onze tuin thuis, in Brasschaat (provincie Antwerpen). Mijn broers en ik hielden een WK penalty's. Ik was amper vijf of zes, maar het was bloedserieus: er was zelfs een trofee te winnen! Ik verdedigde altijd de kleuren van Brazilië. Dat was mijn lievelingsploeg. Als ik eraan terugdenk, was het eigenlijk een heel theater... Een toneelspel... Geweldige herinneringen aan een kindertijd. Mijn twee oudere broers waren zot van voetbal. Een van hen was de keeper. Ik had ook een jongere broer, die later ook meedeed. Voetbal maakte onlosmakelijk deel uit van ons gezin. Er was nochtans een groot leeftijdsverschil tussen ons. De oudste was acht jaar ouder dan ik, de tweede vijf jaar. En ik was drie jaar ouder dan de jongste. Maar iedereen deed mee in onze tuin!